

Dagthema: 'Wetboek van Gods Recht'

Overweging 24 september 2017 – Henk Kemper

Lector: Liesbeth Broekhoff

*"... het lijkt te gaan over het begrijpen van God.
Iets dat voor ons, mensen, behoorlijk ongemakkelijk of zelfs onmogelijk kan lijken.
Kunnen wij God eigenlijk begrijpen?
Of staat ons menselijk denken ons in de weg.
Is Gods idee van recht voor de mens gelijk aan de manier
over hoe wij daarover denken? ..."*

Eerste lezing: Jona 3:10-4:11

Tweede lezing: Jesaja 66:5

Derde lezing: Galaten 3:1-2; 5:7-12; 6:1-6

Openingsgebed

Aan God, de Enige en Eeuwige,
die Zijn woord in ons heeft gelegd.
Aan de ene Mens,
de man van Nazareth,
onze tochtgenoot ten leven.
Aan de Geest die ons bijeen brengt,
ons bezielt en inspireert,
dragen wij dit uur op.
Dat we elkaar mogen ontmoeten,
bemoedigen en verrijken
op ons pad naar waarlijk leven.
Amen.

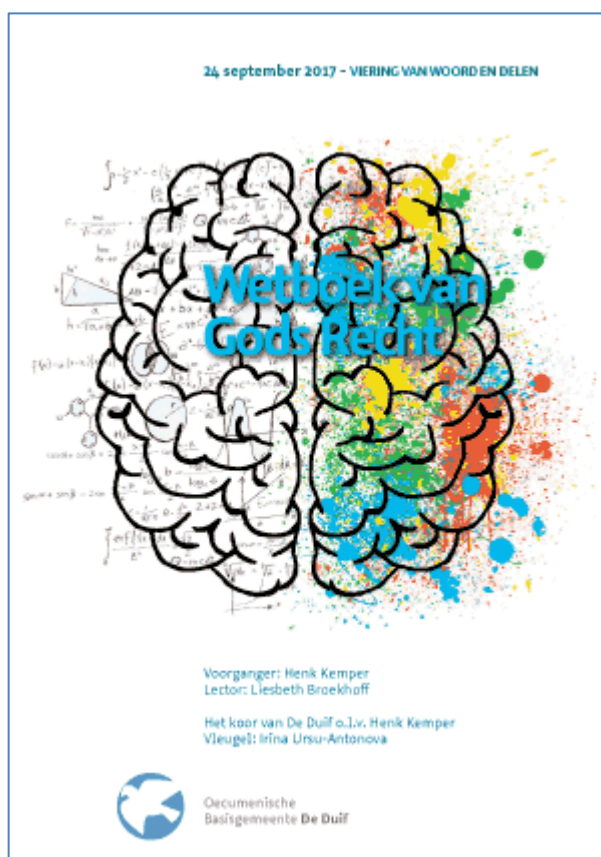
Lied

Henriëtte Roland Holst / Tom Löwenthal

Dit ene weten wij
en aan dit een houden wij ons vast in de
duistere uren.
Er is een woord dat eeuwiglijk zal duren
en wie 't verstaat, die is niet meer alleen.

Welkom en inleiding

Goedemorgen, mede namens Liesbeth, hartelijk welkom in deze viering van woord en delen. Fijn jullie allemaal weer te zien. Of je hier vaak komt, af en toe of voor de eerste keer: ik hoop dat we je een uur van bezinning en rust kunnen bieden. In dit Godshuis en bij deze gemeenschap ben je altijd welkom. Deel mee in onze vreugde en onze betrokkenheid, onze aandacht en onze zorg voor elkaar.

pag. 1

Oecumenische
Basisgemeente **De Duif**

© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

Het thema van vandaag luidt: “Wetboek van Gods Recht.”

We zullen lezen over Jona die naar Ninevé werd gestuurd en die er na een stormachtige zeereis en een diepwater-avontuur in een vis aankomt om de mensen toe te spreken en aan te spreken op hun zondige daden. Die mensen luisteren ook nog naar hem en ze bekeren zich. God bedenkt zich en spaart de stad. Dit tot ontstemming van Jona, die kennelijk de verwoesting van de stad terecht had gevonden. Een merkwaardig verschil van inzicht tussen Jona en God.

En we lezen Paulus die een christengemeenschap te verstaan geeft dat je niet moet afdwalen. Dat er gevaren op de loer liggen en dat je je niet in de war moet laten brengen. Hij plaatst het menselijk verstand, de menselijke beoordeling, het geweten, bóven de wet. De oude Joodse wet wel te verstaan. Hij zegt dat de wet van Jezus ruimte geeft voor eigen inbreng en verantwoordelijkheid. Zeker, de wet blijft de wet, maar eigen verantwoordelijkheid en geweten bepaalt je gedrag.

Aan het begin van de viering is het goed om een moment van rust te creëren. Om ons open te stellen voor de dingen die komen. Om ons open te stellen voor onze Schepper en voor elkaar. Opdat we in de jachtigheid van ons bestaan even tijd en plaats maken voor onze eigen gedachten en gevoelens. Om ons verbonden te weten met Gods oneindige grootheid en liefde voor ieder van ons. Laten we dus even naar onze eigen gedachten gaan en onze zorgen maar ook onze dankbaarheid voorleggen aan Hij die is.

Lied

Huub Oosterhuis / Bernard Huijbers

Van twee woorden wil ik eten,
krijg van vier maar niet genoeg,
o verre liefde, lieve vrede. (2x)

Voor de honger niet geboren,
voor de bommen en de graven niet getrokken uit mijn moeder,
eenmaal, andermaal,
gewoon maar deze twee gevlekte handen
om te oogsten en te strelen,
loop ik, loop ik over woorden,
onder twijfel, over water,
zoek een ander in zijn verte.

Alle aarde is van aarde,
alle zeeën gaan in lompen,
alle vlees is maar een drupje.

Maar hoe gek onspreekbaar anders
zijn de mensen voor elkander,
dat zal duren, dat zal duren,
met geen kussen is die liefde,
met geen monden te bewijzen,
ach hoe zullen wij omarmen.

Alle vrede van de wereld
als een lichaam te vergaren,
dat doet pijn, vergeten jaren.

Al jouw stilte te bewaren
doet mij sterven, doet mij leven,
door geen god te evenaren.

Molenwieken, wijze wetten,
gouden pausen, gulden woorden gaan voorbij
als wind en regen,

al dat werk van onze handen,
onze kronen onze kerken,
als een strovuur zal het branden.

Dan nog komt een woord mij tegen,
vindt mijn mond geen andere zegen
dan een mens om mee te leven.

Van twee woorden wil ik eten,
krijg van vier maar niet genoeg,
o verre liefde, lieve vrede.

Eerste lezing: Jona 3:10-4:11

De Heer wil de stad niet verwoesten

God zag wat de inwoners van Nineve deden. Hij zag dat ze een eind maakten aan hun slechte gedrag. En hij kreeg medelijden en veranderde zijn plan. Hij had bedreigd de stad te verwoesten, maar hij deed het niet. Jona was daar helemaal niet tevreden over. Hij werd heel kwaad op de Heer. Hij bad: 'Heer, u wilde die stad helemaal niet verwoesten! Dat dacht ik al toen ik nog thuis was. Daarom wilde ik ook niet naar Nineve gaan. Want ik wist dat u een goede God bent. U bent vol liefde en geduld. U bent trouw, en u houdt er niet van om mensen te straffen. Laat mij nu maar sterven, Heer.

Want als het zo moet gaan, ben ik liever dood dan levend.'

De Heer zei tegen Jona: 'Heb jij echt een goede reden om zo kwaad te zijn?' Begrijp je dan niet dat ik wilde dat de mensen in Nineve zouden blijven leven? In die stad wonen meer dan 120.000 mensen. Ze weten niet wat goed is en wat slecht is. En in Nineve zijn ook nog heel veel dieren. Ik wilde niet dat al die mensen en dieren zouden sterven.'

Tweede lezing: Jesaja 66:5

De Heer zegt tegen de mensen die hem vereren: 'Als jullie mijn woorden belangrijk vinden, luister dan naar mij! De rest van het volk heeft een hekel aan jullie. Ze willen niets met jullie temaken hebben. Ze lachen jullie uit en zeggen: 'De Heer moet maar eens laten zien hoe machtig hij is! Dan kunnen wij zien waarom jullie zo vrolijk zijn.' Maar die mensen zullen zelf uitgelachen worden!'

Lied

Huub Oosterhuis / Bernard Huijbers

Koor:

Niksers, leeghoofden, goden zijn het,
levende doden die zeggen: jouw god is geen god,
zinloos, halfzacht, onhandelbaar is zijn gebod -
blindgangers zijn het die zeggen:
er bestaat geen laatst gericht geen eerste naam.
En zo gezegd, zo gedaan:

Allen:

Zij breken de weg op, verwoesten het land,
niemand die raad weet, niemand die recht doet,
niemand, niemand.

Zij zuigen de lucht uit, zij wroeten
de zilveren bronnen uit andermans grond,
draketanden, angstdromen zaaien zij rond,
zij stoten de armen het woord uit de mond.

Allen:

Zij breken de weg op.....

In zijn verborgenheid, van achter het licht,
houdt Hij zijn ogen hoopvol gericht
op de kinderen der mensen,
Hij zoekt of er nog één is, waar ook,
in welke uithoek,
die beter weet, opnieuw begint,
één kind dat durft, één die zijn wortels
uitstrekt naar de bron.

Maar allen zijn verwelkt, verstomd
en geen begin houdt stand.

Allen:

Zij breken de weg op...

“Hebben zij nog nooit van mij gehoord,”
zegt Hij, “die aanstichters van dood,
die mijn mensen verpatsen en vreten als brood,
die loochenen dat Ik ben die Ik ben,
dat Ik bij name ken de minste der armen,
dat het mijn naam is een god van ontrenten zijn,
dat zij wel sterk staan misschien, maar
mijn trouw en mijn toekomst duren het langst.
Wisten ze dat, ze zouden dood vallen van angst.”

Allen:

Zij breken de weg op....

Nu nog zijn ze bij machte de arme te honen,
te schande te maken zijn droom van een eigen nieuw land,
zo hem te knechten, dat hij vertwijfelt aan dat visioen.

1.Koor 2 & 3 Allen

Ik, zegt Hij, Ik zal hem recht doen,
Ik, zegt Hij, Ik zal hem recht doen.

Allen:

Zij breken de weg op verwoesten het land?
Ik ben het die raad weet, iemand die recht doet,
iemand, iemand.

1.Koor 2.Allen

Zal onze redding ooit dagen, de stad van de vrede?
Zal Hij ons lot ten goede keren, die heeft gezegd:
Ik ben jouw god,
"jouw toekomst" is mijn naam?
Kan ooit een heel volk uit de dood opstaan?

Derde lezing: Galaten 3:1-2; 5:7-12; 6:1-6

O, wat zijn jullie dom! Wat is er toch met jullie gebeurd, daar in Galatië? Ik heb jullie precies uitgelegd waarom Jezus Christus aan het kruis gestorven is. Waarom luisteren jullie dan nu naar anderen. God heeft jullie de heilige Geest gegeven. Ik wil jullie daar één ding over vragen: Deed God dat omdat jullie je aan de Joodse wet gingen houden? Of omdat jullie in Christus gingen geloven? God heeft jullie uitgekozen. Een tijdlang leefden jullie zoals hij het wilde. Wie heeft ervoor gezorgd dat jullie daarmee gestopt zijn? God in elk geval niet! Er zijn maar weinig mensen nodig om een grote groep in de war te brengen. De Heer Jezus geeft mij de zekerheid dat jullie dat met me eens zijn. Iedereen die jullie in de war brengt, zal gestraft worden, wie het ook is! Er wordt gezegd dat ik eigenlijk voor de besnijdenis ben. Dat is onzin! Ik vertel dat wij alleen gered kunnen worden omdat Christus voor ons aan het kruis gestorven is. Ik kom zelfs in grote moeilijkheden doordat ik dat vertel. Mensen die zo graag over besnijden praten, moeten alles er maar af snijden! Vrienden, jullie laten je leiden door de heilige Geest. Maar stel dat iemand van jullie toch iets verkeerd doet. Dan moeten jullie hem op een vriendelijke manier helpen om weer het goede te doen. Pas ook op dat je zelf geen verkeerde keuzes maakt. Help elkaar altijd. Dan leef je volgens de wet van Christus. En denk niet dat je zelf beter bent dan anderen. Want dan bedrieg je jezelf. Kijk juist kritisch naar de dingen die je doet. Misschien kun je soms trots zijn op jezelf. Laat dat dan niet aan anderen merken. Want God zal je beoordelen op je daden. Vrienden, zorg goed voor de mensen die jullie uitleg geven over God. Geef hun wat ze nodig hebben.

Overweging

Hebben jullie dat ook weleens, dat je in een bepaalde kring zegt dat je dirigent bent, dat je naar de kerk gaat. Naar een levende gemeenschap van mensen die het goede met de samenleving voor heeft. Heb je dan ook dat er in de ogen van de toehoorder een verbazing zichtbaar is. Die verbazing van “ach gut, hij weet niet beter.” Mensen vormen zich, meestal op basis van hun eigen inzichten een mening over je. Ze denken ook meteen iets van en over je.

Het begrijpen van God

De lezingen van vandaag maken het voor mensen die zeggen te geloven niet meteen gemakkelijk. Want het lijkt te gaan over het begrijpen van God. Iets dat voor ons, mensen, behoorlijk ongemakkelijk of zelfs onmogelijk kan lijken. Kúnnen wij God eigenlijk begrijpen? Of staat ons menselijk denken ons in de weg. Is Gods idee van recht voor de mens gelijk aan de manier over hoe wij daarover denken?

Voor ons is recht, recht en krom simpelweg krom.

In sommige Bijbelverhalen lijkt het recht dat God toepast in onze mensenogen krom. Hoe kán het dat God voor mensen opkomt die dat niet lijken te verdienen.

Neem nu dat verhaal van Jona. Het is overbekend. Vandaag lezen we het vervolg op het deel van het verhaal waarin Jona door God naar Ninevé wordt gestuurd. Jona heeft daar bepaald geen zin in en probeert zich te verstoppen voor God. Hij komt terecht op een boot. Tijdens zijn reis steekt een onbedaarlijke storm op en de bijgelovige zeelui verdenken Jona er van de oorzaak van de storm te zijn. Ze zetten hem overboord en Jona wordt verzwolgen door ‘een grote vis.’ Die spuwt hem uit en Jona gaat vervolgens toch op weg naar Ninevé waar hij de mensen vertelt over Gods grote daden, over de zonden die de mensen begaan en de boete die zij zouden kunnen doen. Tot zijn verbijstering gaan mensen massaal over tot boetedoening. Dat nu verteert God en hij voert zijn plan om Ninevé met de grond gelijk te maken niet uit. Van dat moment af pakken we in de lezing van vandaag de draad op. Er staat dat God zag dat de inwoners een einde maakten aan hun slechte gedrag. Hij kreeg medelijden en hij veranderde zijn plan. Hij had bedreigd de stad te verwoesten, maar Hij deed het niet.

Totale verwoesting

We lezen dat Jona daar heel kwaad over werd. Was hij helemaal naar die verdomde stad gegaan met het oogmerk weleens eventjes te laten horen hoe God over de daden van de inwoners dacht, met in het vooruitzicht gesteld de totale verwoesting, dóet God het niet. Jona voelt zich misschien gebruikt en in de kou gezet.

Hij daagt God uit en zegt wel te weten dat hij voor Jodokus was gezonden. Hij wist immers al dat God een God is vol liefde en geduld. Trouw en er niet op uit mensen te straffen. Méént Jona wat hij hier zegt, of is het allemaal cynisme.

Hoe dan ook: God vraagt hem of hij een goede reden heeft om kwaad te zijn op een God die kiest voor het welzijn van mensen. Ook als dat gaat over mensen die tot inkeer zijn gekomen. We worden geconfronteerd met de wijsheid en rechtlijnigheid van mensendenken tegenover God-denken. Het mensenrecht van oog om oog en tand om tand, tegenover het denken in termen van: ze zijn tot inkeer gekomen. Ze verdienen een nieuwe kans.

Het lijkt een manier van denken waarin je moet kunnen geloven. Je moet kunnen en durven geloven in een God die het beste met je voor heeft. Überhaupt moet je kunnen geloven in een God.

Zoals ik zo even al zei: soms word je meewarig aangestaard als je zegt in God te geloven. Ben je niet van deze wereld en zweef je er op los.

Zoals Jesaja al schrijft: “Als jullie mijn woorden belangrijk vinden, luister dan naar mij. De rest van het volk heeft een hekel aan jullie. Ze willen niets met jullie te maken hebben. Ze lachen jullie uit en zeggen: ‘De Heer moet maar eens laten zien hoe machtig hij is.’” In de woorden van het lied dat wij zongen: Het zijn Niksers en Leeghoofden, zij die zeggen dat God niet bestaat. Het zijn mensen die de weg opbreken. Ze verwoesten het land. En niemand die nog raad weet.

Mooie dialoog

Een mooie dialoog die ontstaat in dat lied. Want God zelf komt aan het woord. Hij zegt:

“Hebben zij nog nooit van mij gehoord, die aanstichters van dood, die mijn mensen verpatsen en vreten als brood, die loochenen dat Ik ben die Ik ben, dat Ik bij name ken de minste der armen, dat het mijn naam is een god van ontrenten zijn, dat zij wel sterk staan misschien, maar mijn trouw en mijn toekomst duren het langst.” En we zongen:

“In zijn verborgenheid, vanachter het licht, houdt Hij zijn ogen hoopvol gericht op de kinderen der mensen. Hij zoekt of er nog één is, waar ook, in welke uithoek, één die beter weet, opnieuw begint, één kind dat durft, één die zijn wortels uitstrekt naar de bron.”

Dát nu is het verhaal van Jona. Jona die vasthield aan een wraakzuchtige God. Een God die God niet wenst te zijn, zo blijkt. Jona wordt op zijn nummer gezet en krijgt te horen dat hij geen reden heeft kwaad te zijn op een God die zijn erbarmen toont.

Jona kon God niet begrijpen. Hij zat vast in mensenredeneringen. Hij was boos. Terecht? Ik weet het niet. In elk geval was Gods waarheid, Gods oordeel en beoordeling anders dan zijn oordeel. Want God redeneert anders. Oneindig trouw en liefdevol. Altijd vergevingsbereid. En dat maakt God precies tot de God waarin we wensen te geloven. Is dat wishful thinking?? De onlangs overleden theoloog Harry Kuitert zei: “Alles wat men spreekt over boven, komt van beneden.” Voor Kuitert leidde dat tot het idee dat mensen God hebben uitgevonden. Zelfs tot het idee dat God niet bestaat. God is een uitvinding van mensen. Zelf vind ik de discussie of het Opperwezen God bestaat irrelevant. Want ons geweten maakt het de moeite waard om in God te geloven. Noem het geweten, of noem het verbondenheid. Of liefde. Feit is dat de liefde is en dat die spreekt in ons geweten. Een diametraal andersdenkende theoloog was Henri Nouwen. Voor hem was niet de vraag: Ik ken God, maar was de vraag: Ik hoop dat God mij wil kennen. Dat brengt ons naar het idee dat alles draait om de liefde. God begrijpen: kan dat? Onze redeneringen gaan anders. God zet ons dan steeds op het verkeerde been. Liefde is de basis van alles. Liefde voor elkaar, voor God, voor gemeenschap en ook voor jezelf. Soms dreigt het mis te gaan in gemeenschappen. Daarover schrijft Paulus in zijn brief aan de inwoners van Galatië. Hij is teleurgesteld over de dingen die na zijn vertrek zijn gebeurd.

Terugtrekkende beweging

Want na zijn vertrek leek het gelovige volk een terugtrekkende beweging te maken naar oude Joodse gebruiken, onder invloed van optredende evangeliepredikers die probeerden het christelijke geloof te combineren met de Joodse wet. Paulus werpt de vraag op waarom de mensen nu luisteren naar anderen. God heeft hen de Heilige Geest gegeven en deed dat niet om mensen ertoe te bewegen te leven naar de Joodse wet. Hij zegt dat er weinig mensen nodig zijn om groepen in de war te brengen. En hij vraagt wie er voor gezorgd heeft dat mensen stopten met leven zoals God dat bedoelde. Zijn antwoord: God in elk geval niet. Ja,

de mensen krijgen onder uit de zak. En toegegeven, het is wat ordinair van Paulus als hij zegt dat mensen die graag over besnijdenis praten, dus de zuivere Joodse Wetten willen naleven, alles er dan maar moeten afsnijden. Hij bedoelt, denk ik, te zeggen dat we onze eigen, door Jezus aangereikte koers moeten behouden. Dat we ons kompas moeten blijven richten op de essentie van de wetten van God, voorgeleefd door Jezus. En dat gaat veel verder dan slechts leven naar de letter, slechts naar de wet, maar dat doet een beroep op ons geweten, op ons verstand en op ons geloof. Wie alleen naar de letter van de Wet wil leven kan het denkgoed van Jezus dus wel afsnijden.

Wetboek van Gods Recht

Voor op het boekje staat het thema: Wetboek van Gods Recht.

Voorafgaand aan de totstandkoming van viering en boekje hebben Fred en ik altijd even contact en ik geef dan in enkele steekwoorden aan in welke richting ik denk, zodat Fred er weer een prachtige afbeelding bij zal vinden. Hij stelde mij de afbeelding van vandaag voor en schreef mij terug:

“In mijn associaties naar aanleiding van je woordenschets bleef ik uiteindelijk haken bij jouw uitspraak: "het idee dat Gods wetten soms niet te volgen zijn in de logica van ons, stervelingen. In deze -bekende- afbeelding staat de linker hersenhelft voor de plek waar onze rede zetelt: die van onze menselijke calculerende, berekenende, logica.

De rechterhelft staat voor creativiteit.

“In de toepassing voor jouw thema vertaal ik dat laatste graag naar: de veelkleurig-Goddelijke, Alomvattende Wijsheid, Kennis en Liefde. Die gaat oneindig veel verder dan de zwart-grijs-witte logica van mensen, maar is in elk van ons in aanleg aanwezig.

In mijn optiek roept Jezus ons keer op keer op om juist die rechter hersenhelft, die het dichtst aanschuurt tegen wat hij Vader noemt, aan te spreken.

Die rechterhelft kan ons leiden om over onze aardse beslommeringen heen te kijken, beter begrip te hebben voor omstandigheden en kracht geven om over onze eigen (logische) schaduw heen te springen...

“Of is dat te ver gezocht en doorgeredeneerd?”, vroeg Fred mij.

Nee, dat is volgens mij niet te ver gezocht. Het lijkt mij dat Fred in samenvattende woorden de essentie heeft getroffen van wat ik naar voren wil brengen.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Eeuwige.

Ik geloof dat ik op Hem mag lijken.

Ik geloof in Jezus,

die voor ons geboren, gestorven en verrezen is.

Ik geloof in de bemoedigende kracht van Zijn voorbeeld.

Ik geloof in Zijn altijd aanwezige goedheid voor mij.

Hij houdt mij staande met de handen van anderen,

die mij troosten, steunen en bijstaan.

Ik geloof dat ik Zijn verhaal altijd door kan vertellen.

Ik geloof dat er ook altijd mensen zullen zijn,

die naar dat verhaal willen luisteren.

Ik geloof ook, dat de kracht van dit verhaal mensen

bij elkaar brengt en leert inzien wat echte vrijheid is.
Ik geloof dat Jezus' leven zinvol is geweest,
dat zijn voorbeeld zal inspireren in dit
en het toekomstige leven dat is toegezegd.
Ik geloof in de gemeenschap
die dit geloof wáár probeert te maken.
Samen met Hem en met allen van goede wil
geloof ik in de waarde van mijn leven.
Amen.

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Lied

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Deze bijeenkomst zij ons tot zegen

Dit komen tezamen van mensen, gezichten en zielen
van hier en overal, aarde en hemel,
deze seconde der uren, der eeuwen,
zij ons tot zegen.

Moge de donkere nacht onze dagen behoeden,
deze nieuwe dag ons zuiveren, sterken,
dat onze boeien geslaakt,
onze honger gestild,
dat niet de dood op ons valt.
Moge het licht van de morgen
over ons opgaan, nieuw alle dagen.

Moge de kracht in ons varen
van Jezus uw dienstknecht uw kind.
Dat ons voor ogen staat hij door u geroepen,
bestemd en bezielde om in ons midden,
eens en voorgoed,
te zijn uw woord uw voorbeeldmens,
aldoende liefde, recht –
brood uit de hemel, water uit de rots,
wijnstok wereldwijd vertakt –

Dat waar wij gaan zijn geest ons overschaduwet,
liefde sterker dan de dood.

Die mens gedenken wij
als een van ons, als een met u.
Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in de hoop
dat hij leven zal in ons
uit kracht van u.

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood en liefde is genoeg voor allen.
Kom bevrijden wees genadig,
ere zij u in den hoge,
diep in ons midden,
vrede op aarde,
kome wat komt.

Nodiging, breken en delen van brood en wijn

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

1. Voorzang 2. Koor + Allen

Gij die uw naam hebt uitgeroepen in ons gezicht
ga mee in ons midden, maak ons uw eigen.
Houd ons gaande tot waar het land is
waar Gij zijt alles in allen,
liefde, sterk als de dood.

Gedachten bij het thema

Door Liesbeth Broekhoff

Iedere zondag zingen we met elkaar prachtige liederen.
In eerste instantie komt de melodie, de muziek en de mooie begeleiding van Irina op je af.
Het is ook fijn om mee te kunnen zingen!
Zelf ervaar ik, doordat de muziek de boventoon voert, dat de tekst nog wel eens op de tweede plaats komt. Daarom wil ik een paar frases van het lied "Tot zegen" naar voren laten komen.

Dat ons voor ogen staat hij door u geroepen,
bestemd en bezielde om in ons midden,
eens en voorgoed,
te zijn uw woord uw voorbeeldmens,
aldoende liefde, recht –
Dat waar wij gaan zijn geest ons overschaduwet,
liefde sterker dan de dood.
Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood en liefde is genoeg voor allen.
Kom bevrijden wees genadig,
ere zij u in den hoge,
diep in ons midden,
vrede op aarde,
kome wat komt.

Die gedachte wil ik vasthouden en beleven.

Als je thuis komt en je het liturgieboekje op tafel legt,
pak het nog eens op om de liedteksten te lezen.

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Lied

Huub Oosterhuis / Herman Rouw

Om liefde gaan wij een leven,
zeilen wij over de zee,
vliegen wij langs de hemel,
om liefde gaan wij een leven
met licht en met donker mee.
Vogeltje van de bergen
wat zwoeg je dapper voort?
Om wat ik uit de verte
van liefde heb gehoord.

Om liefde gaan wij een leven,
graven diep in de nacht,
kruipen wij onder de hemel
om liefde gaan wij een leven
om weten en stille kracht.
Mensje, één van de velen
waar snelt je voetstap heen?
Waar is te vinden dat ene,
daar snellen mijn voeten heen.

Om iemand gaan wij een leven,
wagen wij dood na dood,
zwerfen de verste wegen
om jou, op hoop van zegen,
mijn liefde, mijn reisgenoot.
Dalen van zwarte aarde,
bergen van hemelsblauw,
om alles ga ik dit leven
om alles of niets met jou.

Wegzending en zegenbede

We zijn aan het einde gekomen van deze viering.

Bedankt voor jullie aanwezigheid. Iedereen die voor en achter de schermen werk hebben verricht, bedankt. Zonder elkaar kunnen we het immers niet.

Aan het einde van deze viering geef ik jullie graag nog een vers mee uit de brief van Paulus aan de Filippenzen, zijnde een oproep tot eenheid en gemeenschap:

Filippenzen 1, 21-27 2,6

Eén ding is belangrijk: leef op een manier die past bij het goede nieuws over Christus. Zorg er dus voor dat jullie een sterke eenheid vormen, en samen strijden voor het geloof. Dat is wat ik over jullie wil horen. Dat is wat ik wil zien als ik bij jullie kom.

Lied

Carlos Desoete

Welke god wordt hier aanbeden:

onrecht wordt als wat beleden.

Hebben, houden, geld en brood.

Macht is winst en arm gaat dood.

Wie wil wat hij heeft verkopen,

wordt een teken om te hopen?

Wie trekt zich een ander aan,

wie wil bij de minsten staan?

Welke god wordt hier aanbeden;

vrede wordt met voeten getreden.

Oorlog woedt gestadig voort,

wordt ons roepen nog gehoord?

Toekomst is niet meer gegeven,

is er morgen kans op leven?

Wie trekt zich een ander aan,

haalt ons uit dit land vandaan?

God van liefde, God van leven,

God van geven, van vergeven:

Gij die roept, maak ons bereid,

dat wij leven wie Gij zijt.

God van mensen, kom bevrijden,

voer uw volk naar nieuwe tijden.

Keer de haat en eigenbaat,

toon ons aan wiens kant Gij staat.

Woord van God zal weer gebeuren,

Licht doet duister openscheuren.

Leven overwint de dood

in het breken van het brood.

Blinden zien en doven horen,

mensen worden nieuw, herboren;

van verlamming, angst bevrijd

aan uw vrede toegewijd.

